

Det er også vigtigt, at der kommer en afgrænsning i forhold til diagnostik og behandlingsplanlægning, så dette kun foretages i forhold til de konkrete opgaver, som er tandplejens genstandsområde, og ikke går ind på områder, der vedrører den almindelige tandlæges opgave. Såfremt opgaven lapper ind over egentlige tandlægeopgaver, må det kræves, at diagnostikken og behandlingsplanlægningen foretages af en tandlæge og behandlingen af tandlægen, eventuelt at den samlede behandling sker i samarbejde med en tandplejer.

Tandlægeforeningen nævner flere problemer. Det er vigtigt, at vi får alle disse belyst i udvalget.

Derudover er vi sikre på, at det ikke bliver udgiftsneutralt for stat og kommune. Det mest sandsynlige er, at udgifterne vil stige, men hvis det så blot betyder, at borgerne samlet får en bedre tandsundhed, er det også acceptabelt, men udgiftsneutralitet tror vi ikke holder. Der kommer jo et ekstra tilbud, som man naturligvis må forvente vil blive efterspurgt.

Det er også vigtigt, at man sikrer, at tandplejerne ikke fristes til løse opgaver, som de ikke er kvalificeret til, og sørger for at videresende patienter til tandlæger, hvis de ikke er kompetente til at udføre opgaven. Det vil sige, der er nødt til at være nogle rimeligt klare juridiske bindinger, så konsekvenserne af deres handlinger står klart.

Afgrænsningsproblemet er altså vigtigt, og Enhedslistens udgangspunkt handler ikke om, hvorvidt vi alle med offentligt tilskud skal kunne rode i munden på folk, men alene om, hvordan vi sikrer den bedste tandsundhed for befolkningen. Det er med den indgangsvinkel, vi går ind i udvalgsarbejdet om dette lovforslag.

Addi Andersen (CD):

Den situation, der er opstået, hvor tandplejere med velfungerende selvstændig virksomhed havde udsigt til at måtte lukke, syntes CD var uholdbar. Der var gode patienterfaringer, og det stemte dårligt med, at vi gerne vil styrke iværksætterånden og få mange flere til at kaste sig ud i det vovelige foretagende, det altid er at ned-sætte sig som selvstændig erhvervsdrivende.

Derfor var CD's indstilling på forhånd positiv over for, at der blev fundet en rimelig løsning. Problemet ligger så i, hvordan man fastlægger niveau og kompetence i forhold til tandlægerne, hvis der skal laves ny lovgivning og indføres en autorisationsordning, der ikke går ind på tand-

lægenes gebet. Der har nu været hele to arbejdsgrupper i sving som grundlag for, at sundhedsministeren kunne finde de rette forudsætninger for at slippe tandplejerne løs med en autorisation i hånden.

Den første, hvor de tre kompetenceniveauer og de respektive faglige organisationer alle var repræsenteret, kunne ikke blive enig. De opsatte fire modeller, der stort set strækker sig fra alt til intet. Den model, der nu er valgt, er den mest vidtgående, men jeg vil gerne understrege, hvad der står i bemærkningerne til § 7 om, at der ikke med autorisationen og ændringen af uddannelsen sker nogen egentlig ændring af tandplejernes virksomhedsområde i forhold til det, de beskæftiger sig med i dag, bortset fra retten til at give lokalbedøvelse. Men den nye og længere uddannelse gør, at der skabes større sikkerhed for, at tandplejeren kan se et tegn på sygdom eller andet, som kræver tandlægefaglig indsats. CD synes, det er vigtigt som patient at vide, at hvis jeg vælger en selvstændig tandplejer til tandrensning, så risikerer jeg ikke, at der er vigtige signaler, der bliver overset.

I forarbejdet til lovforslaget indgår også, at man har set på, hvordan andre lande i vores nærhed har indrettet sig. Det er et ret så varieret billede, der tegner sig, hvor svenskerne ser ud til at have den mest vidtgående ordning.

Som sagt har vi på forhånd haft den indstilling i CD, at tandplejere burde have ret til at slå sig ned som selvstændige, og det mener vi stadig.

Samtidig hermed foreslås også reglerne for klinikassistenter ændret, så de igen får lov til at udføre visse opgaver, som ellers var blevet forbeholdt tandplejere. Det mener jeg er rimeligt og fornuftigt.

CD vil se velvilligt på lovforslaget i udvalget.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for modtagelsen af lovforslaget, og jeg har lyttet mig frem til, at det skulle få en rimelig nem gang gennem Tinget.

De ting, som der er blevet spurgt om, har bl.a. været: Hvad koster det? Det må da koste noget at forlænge en uddannelse, og det kan ikke passe, flere ministre kommer og siger, at det er dækket ind over de sædvanlige budgetter. Hvad nu, hvis der kommer et pres for at få en overenskomst med sygesikringen?